

ОДНО СЪБРАНИЕ № 15
ВХ № ДГ-033-00-44
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ № 13-09-20

Web: www.aobe.bg

КРИБ е ротационен председател на АОБР за 2020 г.

Адрес: София 1463, ул. „Хан Аспарух“ 8

Тел.: +359 2 981 9169 факс: +359 2 988 6776

E-mail: office@ceibg.bg

Итх. № 49/10.07.2020 г.

✓ ДО
Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
КЪМ ПС

КОПИЕ:
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
КЪМ ПС

Г-Ц ГЕОРГИ ГЪОКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕТО
С НЕПРАВИТЕЛСТВЕНИТЕ
ОРГАНИЗАЦИИ И ЖАЛБИТЕ НА
ГРАЖДАНИТЕ
КЪМ ПС

Г-Н БОРИС ЯЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА БОРБА С
КОРУПЦИЯТА, КОНФЛИКТ НА
ИНТЕРЕСИ И ПАРЛАМЕНТАРНА ЕТИКА
КЪМ ПС

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за юридическите лица с нестопанска цел /ЗЮЛНЦ/, № 054-01-60, внесен от Искрен Веселинов и група народни представители на 01.07.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Асоциацията на организациите на българските работодатели /АОБР/ принципно подкрепя въвеждането на ясни правила за повишаване на прозрачността и публичността при

финансирането на дейността на юридическите лица с нестопанска цел. Въпреки това считаме, че предложеният законопроект няма да постигне тази цел, съгласно изложените към него мотиви, а напротив, ще допринесе за неспазване и нарушаване на основни правила и фундаменти в правния ред.

1. С внесенния законопроект се предлага създаването на допълнителен ред на отчетност и контрол по отношение на лицата, получили финансиране с източник „чужда държава или чуждестранно физическо или юридическо лице“, в размер над 1 000 лв. за година (§3, §4 и §5 от законопроекта).

На първо място, спрямо социално икономическите стандарти в страната, този размер е прекалено нисък, за да повлияе осезаемо на дейността на което и да е юридическо или дори физическо лице, и да го стимулира към осъществяване на определени политики.

С предложението допълнение към чл. 2, ал. 4 за всички юридически лица с нестопанска цел, получили чуждо финансиране, се предвижда осъществяване на държавна финансова инспекция, както и задължение по § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество. Това на практика представлява подмяна на функциите на Агенцията за държавна финансова инспекция, дублирането им с тези на други контролни институции и приравняване на отговорностите на частни субекти с държавни.

Не може да се приеме като обосновано осъществяването на държавна финансова инспекция във всички частноправни субекти на единственото основание, че са получили финансиране с посочените източници.

В тази си част законопроектът не дава отговор на въпроса защо само юридическите лица с нестопанска цел, получили чуждо финансиране, следва да декларират получените суми. По логиката на вносителите на законопроекта на един следващ етап и останалите юридически лица – търговските дружества – могат да бъдат включени в групата на задължените да декларират подобно финансиране. Това ще доведе до абсурдната ситуация, при която всички юридически лица ще бъдат подложени на същия режим на контрол, както публичните институции, без обаче да имат правомощие да разпределят публичен финансов ресурс.

Линиата на логическа обоснованост на предложенията на вносителите на законопроекта с вида и от противоречието на текстовете на §3 и §4 от законопроекта, в които се посочват като задължени лица – „юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност“, и мотивите към законопроекта, в които изрично е посочено, че предложените нови норми ще се прилагат и спрямо юридическите лица с нестопанска цел в частна полза.

2. На следващо място, в законопроектът е използвано понятието „чуждо финансиране“. Самото понятие „финансиране“ е общо и може да създаде основание за несъдвременно тълкуване, тъй като в различните закони то се използва в различен смисъл и за целите на конкретните норми. В тази връзка не става ясно дали понятието следва да се разбира като

безвъзмездното финансиране или и всяко друго – участие в съвместни проекти, самоучастие, приходи от услуги и пр. хипотези.

Предвиденото задължение за годишно деклариране на получено финансиране в посочения размер и създаването и воденето на отделен регистър за това в Министерството на финансите ще доведат до неследваща се административна тежест и ненужно нагъване в дейността на юридическите лица с нестопанска цел. Особено, като се имат предвид и другите им задължения по специалните закони – ЗЮЛНЦ, Закона за счетоводството, за мерките срещу изпирачеството на пари и др.

3. Категорично се противопоставяме и на предложението за приравняване на председателите и членовете на управителните органи на всички юридически лица с нестопанска цел с лицата, заемащи висши публични длъжности. В този смисъл сме против допълването на ЗПКОИШИ – § 6 от законопроекта с толкова широк кръг на задължени лица. Законът реално ще засегне близо 1 милион лица – членове на общи събрания, управителни съвети, изпълнителни съвети и др. органи, на които ще се наложи да подават втора имотна и данъчна декларация.

Председателите и членовете на управителните органи на всички юридически лица, включително такива, които не разпределят публичен ресурс, не ползват данъчни, митнически и каквито и да било облекчения от страна на държавата, не могат да бъдат задължавани „по аналогия“ да оповестяват публично имуществото и интересите си. Такова задължение за деклариране ще е в явло противоречие с целта на ЗПКОИШИ, посочена в чл. 2. Не на последно място, предложените текстове създават впечатление за липса на съобразяването им с понятия, термини и дефиниции от законодателството в областта на защита на личните данни и ще доведат до пряко нарушаване на правата на тези лица по реда на Регламент (ЕС) 2016/679. Още по обезпокоително е, че събирането на тази информация подхвърля обществените нужди, както и законните интереси на гражданите и представлява ненужна, поради което и недопустима намеса в неприкосновения и личния смислен живот на посочените в законопроекта лица. Това е недопустимо от правна гледна точка и е в пряко противоречие, както с чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човешка, така и с тълкувателно решение С465/00 от 2003 г. на Съда на Европейския съюз.

4. Разпространето на тези разпоредби /параграфи 5 и 6/ от законопроекта върху всички юридически лица, учредени по реда на ЗЮЛНЦ, ще означава те да имат действие и по отношение на организациите на работниците и служителите и на работодателите, което е недопустимо с оглед на специфичния им предмет на дейност. Това се изключва и от специалната уредба по Кодекса на труда, а в допълнение противоречи на Конвенция № 87 за свободата на сдружаване и закрила на правото на организиране, 1948 г.

Законодателното уреждане на тази материя би могло да бъде допълнено в предлаганата от вносителите посока, като се предвидят специални правила за отчетност и контрол на финансирането на организации, чиято дейност оказва съществено влияние върху развитието на гражданското общество – медии, екологични и правозащитни организации,

както и други от този вид, които разходват значителни средства за осъществяване на целите си, като внимателно се спазят конституционните принципи за равенство, свобода на сдружаване, неприкосновеност на личния живот и нормативно налагане на задължения съобразно обществените нужди и интереси на гражданите.

С уважение

Кирил Домусчиев

Председател на КРИБ

Ротационен председател на АОБР за 2020 г.,

От името и по поръчение на АИКЪ, БСК, БТШ и КРИБ